

ادامه از صفحه اول

کرونا و تهران؛ معضل اصلی کلان‌شهرها

جمعیت مهاجر فقیرتر از میانه دهه ۴۰ شمسی برای استفاده از امکانات شغلی در تهران به مسکن نابهنجار و آلونک‌نشینی روی آوردند. مهاجرت اعم از مهاجرت افراد از روستاها و شهرهای کوچک به شهرهای بزرگ و نیز مهاجرت افراد از هسته داخلی شهر به حواشی آن است. با افزایش جمعیت تهران، بیشتر مناطق در جنوب و شرق شهر از حاشیه‌نشینی رنج می‌برند. قسمت‌های جدیدتر شهر از نظر تعداد جمعیت هنوز در حال پیشرفت هستند. با این حال هنوز «تهران قدیم» با منطقه بازار بزرگ تهران آن باقی مانده است. با اینکه منطقه‌های مهم اقتصادی دیگری در نقاط مختلف تهران در دهه‌های اخیر توسعه یافته‌اند، ولی همچنان بازار سنتی منطقه‌ای مهم برای جذب جمعیت برای دادوستد است. گنجایش این منطقه در آن واحد حدود ۵۰ هزار نفر از سوی شه‌سازان برآورد می‌شود، ولی آمار شهرداری تهران نشان می‌دهد که در روزهای معمولی حدود ۱۰۵ میلیون نفر به بازار تهران مراجعه می‌کنند. در روزهای شلوغ سال (مانند انتهای اسفند و شب عید) به حدود دو تا سه میلیون نفر مراجعه‌کننده در روز می‌رسد! می‌توان تصور کرد که در آن واحد، حدود پنج تا هشت برابر گنجایش محدوده بازار سنتی تهران در آن محدوده حاضر باشند! بنابراین گشایشی که از نظر بازبودن بازارها از روز پانزدهم آذر اتفاق افتاد، می‌تواند خبر از توسعه سریع و مجدد همه‌گیری ویروس کرونا در روزها و هفته‌های پیش‌رو در تهران (و سراسر کشور) بدهد. شهرنشینی در کشورهای در حال توسعه به طور معمول و اجتناب‌ناپذیری باعث تغییر در جهت افزایش سطح ریسک می‌شود. این موضوع به شیوه توسعه شهرنشینی در این کشورها وابسته است. مسئله این است که چگونه شهرنشینی به صورت ناپایدار پیشرفت می‌کند. آسیب‌های زمین‌لرزه نهم آبان ۱۳۹۹ از زیرساخت ترکیه با جمعیت دو میلیون نفر که در ۷۵کیلومتری کانون زلزله قرار داشته و تلفات تهران در همه‌گیری کرونا در ۹ ماه گذشته، نشان می‌دهد که برنامه‌ریزی در کلان‌شهرها به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه باید با رویکرد کاهش ریسک ترکیب شود. رویکرد «در اینجا اتفاق نخواهد افتاد» عواقب وحشتناکی داشته و خواهد داشت. در عوض تهران و همه شهرهای پرجمعیت باید برنامه‌هایی برای کاهش ریسک برای رشد میان‌مدت و درازمدت خود معرفی کنند و به سادگی منتظر اثرهای مخرب و هزینه‌های بازسازی نباشند. هر نوع برنامه توسعه برای ایران بعد از ۱۴۰۰ بدون نگاه راهبردی برای توسعه ریسک‌محور در تهران، محکوم به شکست و موجب توسعه مناطق پریسک در دهه‌های بعدی خواهد بود.

✦ عضو وابسته فرهنگستان علوم

عبار بهیئگی سیاست‌ها

در دوره‌های تشدید تحریم و فروش کمتر، نرخ تشکیل سرمایه و به عبارتی ایجاد ثروت منفی شده است. درآمد سرانه حاصل از نفت در سال قبل از تشدید تحریم‌های اخیر به ۱۰ درصد پیش از انقلاب رسید. این فرایند در درازمدت به معنی افزایش فقر است. هر قدر سهم جمعیت فقیر بیشتر باشد، منطقاً تمایل به سیاست‌های رفاهی بیشتر می‌شود و میزان تمایل به سیاست‌مدارانی که به سیاست‌های رفاهی کوتاه‌مدت توجه می‌کنند، افزایش می‌یابد و این سبب ایجاد دور باطلی از تولید فقر در کشور می‌شود. همه دولت‌ها با دو دسته از مأموریت‌ها و انتخایات سیاسی مواجه‌اند که عبارت‌اند از ارانه:
۱. خدمات رفاهی که رضایت توده‌ها را به دنبال دارد.
۲. خدمات تنظیمی که اقتصاد را تنظیم و برای جامعه ثروت ایجاد می‌کند. سنگینی وزنه خدمات رفاهی عملاً به معنای افتادن سیاست‌گذار، به ورطه تظاهر برای دریافت حمایت سیاسی از توده‌هاست و تمرکز بیش‌ازحد بر تشکیل سرمایه و سود اقتصادی، به معنای پذیرش نابرابری و فقر در جامعه است (لوقه). نقطه اتصال و بهینه بین سیاست‌های رفاهی و تنظیمی «اشتغال پایدار» است که عامل بهره‌مندی توده مردم از مزایای تشکیل سرمایه و درآمد است. بخشی از مردم به تولید و بخشی به کار برای صاحبان تولید مشغول می‌شوند و شغل‌آلود به معنای درفایه‌بودن از طریق ثروت‌آفرینی است. با توجه به شرایط کشور، عیار مناسب برای سنجش میزان عقلانیت موجود و بهیئگی هر سیاست اعم از بودجه سال آتی، اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها، واردات خودرو یا حمایت معیشتی میزان تأثیر آن بر «اشتغال پایدار» است.

(تمدید)

بیرو آگهی منتشره در مورخ

۹۹/۹/۵ در خصوص اجراء

حمل و لکه گیری مکانیزه آسفالت منطقه ۸

به اطلاع می رساند مهلت تحویل پاکات تا

پایان وقت اداری روز سه شنبه ۹۹/۹/۲۵

تمدید و اعلام می گردد.

اداره امور قراردادها و پیمانها – شهرداری کرج

آخرین جلد از خاطرات روزانه هاشمی‌رفسنجانی

به سال ۷۶ رسیده است. یعنی نخستین سال دولت

اصلاحات و سالی که هاشمی دیگر رئیس‌جمهوری نیست بلکه فقط رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام است. اما جایگاه حقیقی او در قدرت همچنان محفوظ است تا جایی که همانند وقتی رئیس مجلس بود، فراتر از دایره جایگاه و قدرت حقوق‌اش محل ارجاع و مراجعه سیاسیون است.

نکته قابل‌تأمل در خاطرات سال ۷۶ هاشمی این است که شیفت از یک قدرت اجرایی به یک قدرت ملجا و محل ارجاع است و ارجاعات خود هاشمی به این ارجاعات پر از نکته و تحلیل و برداشت. برجسته‌ترین نکته در خاطرات هاشمی پس ریاست‌جمهوری حضور چهره‌های سیاسی از دولت قبل یا قوای دیگر به‌ویژه از جناح راست است که حالا سمتی در دولت جدید ندارند و نگران آینده خود هستند. فراتر از آن اما این نگرانی خودش را در بدگوییی از دولت جدید به بهانه دغدغه آینده کشور نشان می‌دهد. در حالی‌که از تصمیمات دولت تازه‌مستقر نزد هاشمی گلایه می‌کنند از دستاوردهای دولت سازندگی و شخص هاشمی تمجید می‌کنند. برخی فضا را به گونه‌ای تصویر می‌کنند که گویا کشور در حال سقوط اقتصادی و سیاسی است و همه تصمیمات دولت جدید اشتباه.

مراجعه مدیران دولت قبلی به هاشمی، تا جایی است که برخی از هاشمی درخواست می‌کنند از نیروهایی که دولت جدید قرار نیست با آنها کار کند، حمایت کند! مقایسه خاطرات هاشمی در سال‌های ۷۵ و ۷۶ و وضعیتی که مراجعان از کشور در گفت‌وگو با هاشمی تصویر می‌کنند به‌خوبی گویای غیرواقعی‌بودن گفته‌های آن‌هاست. با ارجاع به خاطرات سال قبل یعنی سال ۷۵ هاشمی، افراد وضعیت کشور را کاملاً در راستای آبادانی و پیشرفت تصویر می‌کنند؛ در یک سال مگر چه اتفاق هولناکی افتاده که همه چیز ۱۸۰ درجه برعکس شده است؟ در واقع بسیاری از ملاقات‌کنندگان هاشمی زیرکانه با نقد دولت مستقر دولت پیشین را برجسته و دستاوردهایش را یگانه تعبیر می‌کنند.

از نگاه بسیاری از تاریخ‌نگاران و تحلیلگران سیاسی، تملق را باید جزئی جدایی‌ناپذیر از فرهنگ شرقی به شمار آورد که گاهی اصلی‌ترین پلکان ترقی در قدرت محسوب می‌شده و عنصر شایستگی را در نظام‌های سیاسی غالباً از میدان به در کرده است. در هر سطح و نقطه از هرم دستگاه سیاسی و اداری کشورها، گروهی از مرئوسان در تلاش‌اند تا تنها و تنها با جلب رضایت شخصی رئیس یا مدیر راهی را به سوی بالارفتن در این هرم جست‌وجو کنند. به عبارتی دیگر این مرئوسان بدون درنظرگرفتن اهداف، منافع، ملاک‌های رتبه‌بندی ارزش‌ها، کارآمدی و در نهایت شایستگی اعتلا و بهره‌مندی از مزایای سازمانی و نهادی، دل‌ربایی از مقام بالادست خود را هدف‌گذاری کرده و مبنای رفتار و گفتار خود قرار می‌دهند. شایستگی و شایسته‌سالاری

سیاست

نگاهی به خاطرات هاشمی در سال اول دولت اصلاحات

گعده بدگویان

نخستین قربانی عمل چاپلوسان است. در نظام‌های سیاسی– اداری که به صورت قانون‌مدار، تحت نظارت‌های دقیق و غالباً حول محور منافع و اهداف سیستماتیک و نه فردمحور کار می‌کنند و بیشتر در ممالک دموکراتیک شکل گرفته‌اند، قربانیان تملق به شکل ملموسی به نسبت فضاهای جهان‌سومی کاهش می‌یابد.

انتقادهاز دولت تازه‌مستقر اصلاحات

۷۶: ... الویری آمد. از رکود اقتصادی کشور اظهار نگرانی کرد و گفت، به مناطق آزاد هم سرایت کرده و سرمایه‌گذاری را کم نموده و عامل آن، مسئله ثروت‌های بادآورده و تصمیمات دولت است... آقای [غلامرضا] آقازاده، وزیر سابق نفت آمد. برای کار آینده‌اش مشورت نمود. برای کار با من اظهار علاقه کرد... . تمجید زیادی از مدیریت من کرد... . عصر آقای زنگنه، [وزیر نفت] آمد. از رکود همکاری‌مان با کشورهای اروپایی گفت... آقای [محمدرضا] رحیمی، استاندار سابق کردستان آمد و از حذف نیروها در دولت جدید و به‌خصوص در کردستان انتقاد کرد و از من برای جمع‌کردن این نیروها و تشکل آنها استمداد نمود. ... آقای [محمدرضا] نعمت‌زاده، [مدیرعامل شرکت ملی پتروشیمی] و مدیران پتروشیمی آمدند. گزارش وضع جاری و طرح‌های موجود در برنامه برای آینده را دادند و گفتند بانک مرکزی همکاری ندارد... آقای [حمزه] کرمی، مدیرکل سیاسی دفتر رئیس‌جمهور آمد؛ از زمان من بوده. گفت، کار دفتر از لحاظ کیفیت افت کرده و هنوز افراد جدید، نتوانسته‌اند اهمیت کار را درک کنند. ضمناً از برنامه‌های مبارزه با ثروت‌های بادآورده و اسلامی‌شدن دانشگاه‌ها و کم‌شدن برنامه‌های سازندگی و شعرازدگی در دولت جدید، انتقاد داشت و از من می‌خواست که در دانشگاه‌ها برنامه داشته باشم... آقای دکتر [عیسی] کلاتری آمد. گزارش وضع کشاورزی را داد و از کم‌توجهی دولت

داد. از تغییر سیاست وزارت بهداشت نگران است و طرح خودگردانی بیمارستان‌ها را غیرقابل برگشت می‌داند و پیشنهاد دارد که تأمین اجتماعی مستقل شود یا به رئیس‌جمهور وصل شود... آقای [محمد] اصغری آمد. از آقای خاتمی، به خاطر عدم ارجاع پُست به ایشان، گله کرد؛ با اینکه در انتخابات از ایشان حمایت کرده و از من برای کار از اخروی محمد، [معاون اجرایی رئیس‌جمهور] کمک خواست. عصر آقای [غلامرضا] فروزش آمد. از عدم کارایی مدیریت جدید در جهاد [سازندگی]، اظهار نگرانی کرد و از آقای [علی] شمعخانی، اوزیر دفاع]، مطالبی در ضعف مدیریت دولت جدید نقل نمود و گفت، برای مدیریت شده [= اتحادیه تأمین کالا] ارتش] دعوت شده؛ گفتم بپذیرد... . آقای محمدرضا رحیمی]، استاندار کردستان آمد. گزارشی از پیشرفت‌های استان در دوران سازندگی داد و از عدم تداوم سازندگی در دولت جدید و نیز از احتمال حدوث بحران در کشور اظهار نگرانی کرد و برای ماندن یا استعفا مشورت کرد.

تمجیدها از دولت سازندگی

سال ۷۵: ... آقای [مجید] هدایت‌زاده، سفیرمان در ایتالیا آمد. از پیشرفت‌های کشور اظهار خوشحالی کرد و گفت سَفِرا را شنیدن و دیدن موفقیت‌های دولت، روحیه‌گرفته‌اند و خارجی‌ها هم روی ما حساب باز کرده‌اند. توصیه‌هایی در مورد صادرات و صنایع کوچک داشت. رئیس دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، گزارش خوبی داد و شاخص‌های پیشرفت بهداشت و درمان در برنامه اول و دوم را گفت که خیلی افتخارآمیز است و من هم در همین ماه‌ها از پیشرفت‌های متحیرالعقول گفتم. اظهارات میزبانان در موفقیت برنامه‌های سازندگی، برای من و همراهان شیرین است. برای مراسم فارغ‌التحصیلی دانشگاه علوم و صنایع دفاعی رفتیم. [دکتر رُکنی‌زاده]، رئیس دانشگاه، گزارش خوبی داد و از سیاست‌های مرقفی دولت تجلیل کرد... آقای [علیرضا] بختیاری، گوینده خوش‌ذوق صداوسیما که کارمند صنایع دفاع هم هست، مقاله‌ای با آن صدای گرم و سازمان‌ها و مطالب به‌کلی سیری را آورد و از اینکه با فشار اطرافیان آقای خاتمی، مجموعه مدیریت فعلی وزارت [اطلاعات] متلاشی شود، اظهار نگرانی کرد. گفت از دفتر آقای خاتمی، با انتخاب رئیس دفتر مورد نظر آقای دری مخالفت شده و نیز فشار است که او، [مصطفی] پورمحمدی و سعید اسلامی نیز عوض شوند... آقای [مصطفی] پورمحمدی از [وزارت] اطلاعات آمد. از پاشیده‌شدن نیروهای اطلاعاتی با فشار دوستان آقای خاتمی اظهار نگرانی کرد و نیز از من درخواست داشت که بیشتر در جامعه ظاهر شوم و برای دفاع از روحانیت که جماعت پیدا کرده و نیز تقویت رهبری صحبت کنم... آقای [مهدی] کرباسیان، مدیرعامل تأمین اجتماعی آمد. از حمایت‌های من قدردانی کرد و گزارشی از رشد خدمات سازمان برای مستمری‌بگیرها و بازنشستگان

ادامه حاشیه‌های بی‌خبری رئیس شورای امنیت ملی از مذاکرات دبیرخانه شورا با مجلس:

محل تصمیم‌گیری‌ها پاستور است یا بهارستان؟!

مثبت یا منفی نگذاذر و آنچه مصوب می‌شود کارشناسانه و به دور از تعصبات باشد. بنابراین بررسی‌ها کاملاً کارشناسی و عمیق بوده است. رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی گفت: در این بین نمایندگان وزارت اطلاعات، سپاه، ستاد کل نیروهای مسلح، مرکز پژوهش‌های مجلس و... دعوت شدند و فعالانه در مذاکرات و جلسات حضور داشتند. با توجه به سخنان ذوالنوری تنها بی‌اطلاع از این طرح شخص روحانی و البته واعظی مسئول دفتر او بوده است و همه ارگان‌ها و سازمان‌ها نقشی در تدوین و تصویب این طرح داشته‌اند.

ملاحظات وزارت خارجه در مصوبه مجلس مورد توجه قرار نگرفته است

الته سخنگوی وزارت امور خارجه همچنان از عدم همکاری مجلس با وزارت خارجه در این مقوله سخن می‌گوید؛ به گفته خطیب‌زاده، در موضوع قانون اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها و صیانت از حقوق ملت ایران نظارتی و ملاحظات جدی وزارت امور خارجه مورد توجه قرار نگرفته است. سعید خطیب‌زاده در گفت‌وگو با ایرنا درباره مشورت مجلس با وزارت امور خارجه برای تدوین طرح راهبردی لغو تحریم‌ها همچنین افزود: از نماینده وزارت امور خارجه برای شرکت در آخرین جلسه هماهنگی در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در روز دوشنبه ۱۰ آذر ۱۳۹۹ دعوت به عمل آمد، اما ناگان در آخر وقت روز یکشنبه اطلاع داده شد که جلسه ملغی شده است. البته متعاقباً اطلاع حاصل شد که جلسه مزبور عصر همان روز (یکشنبه) برگزار شده و تصمیمات لازم بدون حضور وزارت امور خارجه اتخاذ شده است. واکنش دولت و ابرار بی‌اطلاعی از آن و انتقاد از طرح با بیانیه دبیرخانه شورای امنیت به محلی برای تمسخر دولت تبدیل شده است تا جایی که علیرضا سلیمی دیگر نماینده مجلس درخصوص بیانیه دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی در [رستای تأیید اقدام راهبردی قوه مقننه برای لغو تحریم‌ها و صیانت از حقوق مردم، گفته است: این بیانیه نشان داد برخی افراد در اظهار‌نظرهایشان نسبت به اقدامات مجلس شورای اسلامی برخلاف آنچه مطرح می‌کنند، هول هستند.

یک جای کار عیب دارد

هرچند محمد مهاجری فعال اصولگرا همچنان بر موضع خود باقی است و می‌گوید: من ۹ بار – دقیقاً به همین تعداد – آن را خواندم و هر بار بیش از دفعه قبل به این نتیجه رسیدم که حرف قبلی‌ام دقیق و درست بوده و دست بر قضا بیانیه دبیرخانه هم بر آن صحه می‌گذار. در واقع در این بیانیه، احتمالاً به سهو، «دبیرخانه شورا خودش را به جای شورای عالی معرفی کرده که البته یک اشتباه اداری و قابل برگشت است. وقتی رئیس شورای عالی امنیت ملی، منتقد بیانیه دبیرخانه است و آن را صریحاً می‌گوید و تلویزیون هم پخش می‌کند، معنایش این است که یک جای کار عیب دارد.

روزنه

برای اجرای قانون «الزام دولت به پرداخت یارانه کالاهای اساسی» صورت گرفت

روحانی استنکاف کرد،

قایلیاب ابلاغ

● **شرق:** «رئیس مجلس قانون الزام دولت به پرداخت یارانه کالاهای اساسی را به جای رئیس‌جمهور ابلاغ کرد»؛ این خبری است که روز گذشته تسنیم منتشر کرد و این معنی را می‌دهد که حسن روحانی، مصوبه مجلس را قبول ندارد و از ابلاغ آن استنکاف کرده است. در مقابل محمدباقر قالیباف نیز در مکاتبه‌ای با رئیس هیئت‌مدیره روزنامه رسمی کشور، قبول ندارد و ابلاغ آن استنکاف کرده است. آمده: «با توجه به انتقضای مهلت مقرر در ماده یک قانون مدنی و در اجرای تبصره ذیل ماده یک قانون مذکور، قانون الزام دولت به پرداخت یارانه کالاهای اساسی برای چاپ و انتشار در روزنامه رسمی ابلاغ می‌گردد». براساس ماده یک قانون مدنی، مصوبات مجلس پس از طی مراحل قانونی به رئیس‌جمهور ابلاغ می‌شود، رئیس‌جمهور نیز باید در پنج روز آن را امضا و به مجریان ابلاغ کند و دستور انتشارش را صادر کند و روزنامه رسمی موظف است در ۲۲ ساعت پس از ابلاغ، آن را منتشر کند. همچنین در تبصره این ماده آمده: «در صورت استنکاف رئیس‌جمهور دستور رئیس مجلس شورای اسلامی روزنامه رسمی موظف است ظرف مدت ۲۲ ساعت مصوبه را چاپ و منتشر نماید». طبق ماده دو قانون مدنی قوانین ۱۵ روز پس از انتشار، در سراسر کشور لازم‌الاجراست، مگر آنکه در خود قانون، ترتیب خاصی برای موقع اجرا مقرر شده باشد.

دو هفته پیش، یعنی اول آذر، رئیس مجلس نامه‌ای به رئیس‌جمهور فرستاد و در آن نوشت: «در اجرای اصل صدویست‌وسوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون الزام دولت به پرداخت یارانه کالاهای اساسی که با عنوان طرح یک‌فوریتی تأمین کالاهای اساسی به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۹/۸/۲۷ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ابلاغ می‌شود». رئیس‌جمهور در یک زمان مشخص باید قانون را ابلاغ کند که اگر در این موعد مقرر ابلاغ قانون صورت نگیرد، از طریق رئیس مجلس قانون ابلاغ می‌شود. براساس اصل ۵۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اعمال قوه مقننه از طریق مجلس شورای اسلامی است که از نمایندگان منتخب مردم تشکیل می‌شود و مصوبات آن پس از طی مراحلی برای اجرا به قوای مجریه و قضائیه ابلاغ می‌شود. اصل ۱۲۳ قانون اساسی نیز تصریح دارد: «رئیس‌جمهور موظف است مصوبات مجلس با نتیجه همه‌پرسی را پس از طی مراحل قانونی و ابلاغ به وی امضا کند و برای اجرا در اختیار مسئولان بگذارد». این اولین‌بار است که حسن روحانی، قانونی را که مجلس یازدهم تصویب کرده، ابلاغ نمی‌کند.

طرح جنجالی

دولت و مجلس، یک ماهی است که درباره چگونگی کمک معیشتی به مردم با هم دچار جالش شده‌اند. حسن روحانی، در اولین روز آذر گفته بود که دولت قرار است برای نزدیک به ۳۰ میلیون نفر تا پایان سال در هر ماه، صد هزار تومان بلاعوض اختصاص دهد و برای ۱۰ میلیون خانوار نیز وام یک میلیون‌تومانی در نظر گرفته است. فردای آن روز رئیس مجلس نیز این‌گونه گفت: «ما نیز به دنبال طرح معیشت به‌عنوان راهکار کوتاه‌مدت بودیم؛ اما برخی در کشور به دنبال این بودند که برچسب سیاسی بزنند. منظور قالیباف طرح مجلس برای تأمین کالاهای اساسی از سوی دولت بود که به گفته او مجلس کار را شروع کرده اما رئیس‌جمهور با دادن یارانه‌های جدید، این طرح را به نام خود زده است. او همچنین گفته بود: «این واقعیت جامعه ماست که به دلیل انبوهی از ناکارآمدی‌ها به وضعی برسیم که برای مشکلات روزمره مردم چاره‌اندیشی کنیم. خوشحالم که دولت نیز به همین نتیجه رسیده است. امیدواریم که دولت با استفاده از فرصت قانون طرح حمایت معیشتی به کمک مردم بیاید. جلب حمایت دولت به کمک‌های مردمی هرچند دیر، اما نشانه‌ان خوبی است که مردم از آن استقبال می‌کنند. مهم نیست این طرح قرار است به نام چه کسی به انجام برسد، مهم این است که هرچه زودتر اجرا شود». قالیباف گفته بود برای حل مشکلات کشور باید به ریشه مشکلات برسیم و نظام بوروکراسی، سوءمدیریت، فقر و تبعیض را از مهم‌ترین مشکلات دانسته بود. او به‌عنوان راحل نیز گفته بود: «ما برای حل مشکلات ریشه‌ای به اصلاح ساختار بودجه، اصلاح نظام بانکی، طرح شفافیت و رفع قوانین زائد می‌پردازیم و برای مشکلات روزمره، نظارت بر بورس، مسکن و اجرای پروژه‌های نیمه‌تمام را در دستور کار قرار داده‌ایم».